

eiXamplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Les Corts

Juliol 2021 - Número 30

Editorial

EUROPA FA TEMPS QUE ENS MIRA

El Consell d'Europa el formen 47 estats, alguns són membres de la UE i d'altres no. És una organització internacional que promou la cooperació dels estats d'Europa en la formació d'un espai polític, jurídic comú al continent basat en els valors de la democràcia, la llei i els Drets Humans.

Malgrat la forta pressió que Espanya ha fer al Consell d'Europa per intentar influenciar en la votació dels parlamentaris, no ha aconseguit es talviar-se el descrèdit internacional i ha estat jutjada al costat de Turquia.

Què és el que s'ha votat? La Comissió d'Afers Jurídics i Drets Humans del consell d'Europa demana a les autoritats espanyoles que aturin la repressió dels representants polítics catalans, que alliberin els presos polítics, que reformin el codi penal i que s'abstinguin de demanar als presos que renunciïn a les seves idees polítiques.

Els vots a favor han estat 70, en contra, 28 i 12 en blanc. Dels vots en

contra, 22 han estat dels representats espanyols, turcs i de l'Azerbaidjan.

A aquesta darrera petició internacional cal afegir les reiterades demandes d'Amnistia Internacional, de l'ONU, del Tribunal Europeu de Drets Humans, del Tribunal de Justícia de la Unió Europea i dels tribunals d'Alemanya, Bèl-

gica, Escòcia i Suïssa en contra de la repressió de l'estat espanyol al moviment independentista de Catalunya.

Els prestigi d'Espanya a nivell internacional s'ha deteriorat molt, malgrat la despesa milionària en campanyes internacionals per combatre l'independentisme arreu del món i també a Catalunya, on la repressió no s'atura.

Els països occidentals i molts altres, saben què passa a Catalunya i el President de govern d'Espanya no ha tingut més remei que fer el gest d'indultar els nou presos polítics catalans per apaivagar el descrèdit.

L'estat espanyol agrideix el moviment independentista i diu que ens perdona, mentre premia els policies que més es van destacar a agredir-nos. Ens pren per amnèsics o estúpids.

Cal estar a l'aguait de les converses entre els carcellers i els que poden ser empresonats perquè si no poden negociar d'igual a igual, comporten la submissió del mes feble.

Només una forta pressió social del poble de Catalunya pot equilibrar les forces per aconseguir l'amnistia, el retorn dels exiliats i la celebració d'un referèndum, si es considera convenient.

Podeu consultar el posicionament polític de l'Assemblea envers els indults al seu web.

L'esclatxa, una ràdio comunitària

Avui entrevistem Núria Florensa, historiadora i docent, en representació d'una de les ràdios locals de l'Eixample, Ràdio Esclatxa, i membre destacat d'aquesta ràdio

Eixamplem: Quins són els orígens de Ràdio Esclatxa?

Núria Florensa: El 2019, dins del moviment Queix, surt la necessitat de crear una ràdio que es preocupi principalment pels temes que afecten directament el Barri. Davant de la dificultat, per no dir la impossibilitat, d'obtenir un dial per emetre de forma continuada, es va trobar la fórmula actual que transmet a través del canal YouTube de Ràdio Esclatxa. Des del 2020, a ple funcionament.

En l'actualitat, quatre persones porten l'elaboració d'aquesta ràdio: Antònia Petit, que té assignada una secció

sobre les dones del barri, biografies, carrers, places..., Pere Ricart, encarregat dels temes tècnics, Roland d'Alessandro, en col·laboracions diverses, i Núria Florensa, que cobreix esdeveniments diversos i de les entitats del barri, tant nacionals com internacionals.

El 2019, dins del moviment Queix, surt la necessitat de crear una ràdio que es preocupi principalment pels temes que afecten directament el Barri.

El més important de tot és que intentem entre tots assistir i difondre als actes que considerem rellevants del barri.

E.: Quin és el seu objectiu?

N.F.: Era una reivindicació del barri crear un canal reivindicatiu i d'informació, exposar i denunciar els abusos i excessos que pateixen els veïns i donar a conèixer activitats, com el mercat de pagès i altres i històries del barri.

E.: Quina mena de programes es fan i a qui van dirigits?

N.F.: L'audiència és de moment limitada, però amb un efecte geomètric, ja que en ser emissions en YouTube es po-

den compartir per xarxes. Són emissions amb contingut reivindicatiu i històric.

E.: Tema econòmic, subvencions, publicitat...

N.F.: No rebem cap subvenció i no tenim anunciants, som autogestionats. Inicialment es va fer un mercat que s'anomena economia circular, és a dir, per aconseguir un petit capital inicial

Era una reivindicació del barri crear un canal reivindicatiu i d'informació, exposar i denunciar els abusos i excessos que pateixen els veïns i donar a conèixer activitats, com el mercat de pagès i altres i històries del barri.

amb el qual comprar els equipaments tècnics necessaris, es va muntar un mercat d'ocasió amb allò que amics i coneguts ens van cedir i això es va portar a terme al mercat de pagès fins a l'inici de la pandèmia el 2020. La resta és tot *pro-bono*, voluntarisme. Això també ens permet actuar amb independència i sense lligams preestablerts.

E.: Quins són els principals problemes de Ràdio Escletxa?

N.F.: La manca de gent que s'hi impliqui, falta gent per cobrir tots els esdeveniments que considerem importants. La gent jove té altres interessos que dificulten la seva col·laboració i la gent gran sol pensar que fer ràdio pot ser molt complicat. És una activitat que necessita temps i que no està remunerada, és 100% voluntariat.

E.: Quin ha estat el desenvolupament de la ràdio des dels seus orígens i la seva valoració?

N.F.: Sense haver fet una valoració a fons global, podem dir que ha estat molt

No rebem cap subvenció i no tenim anunciants, som autogestionats.

positiva, és un projecte iniciat fa dos anys i que continua viu que cobreix el màxim d'esdeveniments del barri i que la gent comença a conèixer. La ràdio té futur, permet que la gent conegui millor el seu barri, tant pels temes que tracta com per la gent que hi col·labora, només manca una més gran implicació.

La ràdio no té un lloc físic ni dial. Tenim una adreça internet <http://lescletxa.cat> i un canal de YouTube https://www.youtube.com/channel/UC-MWh3S-2MoR6Y_R-47CCB4A.

... és un projecte iniciat fa dos anys i que continua viu que cobreix el màxim d'esdeveniments del barri i que la gent comença a conèixer.

E.: Quines traves té la ràdio, per part d'entitats i organismes?

N.F.: L'única trava és la burocràcia, la legislació actual dificulta la viabilitat d'emissores locals i petites.

I fins aquí la conversa amb Núria Florensa. Us emplacen a escoltar Ràdio Escletxa, la ràdio de l'Eixample.

El problema de la inversió pública a Catalunya

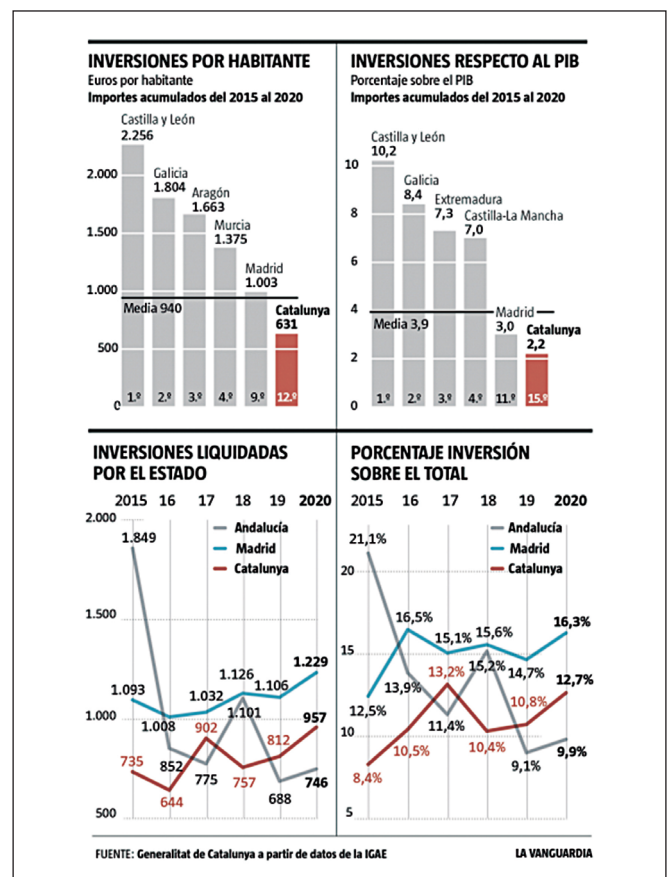
És sabut per tothom que Catalunya pateix una inversió molt inferior a la resta de territoris de l'estat i els experts ho atribueixen al baix nivell d'execució que dura des de fa anys. Quan parlem de les inversions que fa l'estat als diferents territoris, se sol caure en un error de gran calibre, tenir en compte la quantitat pressupostada enlloc de la quantitat executada.

Per exemple, per una obra a Catalunya, l'estat espanyol pot haver pressupostat 100 milions d'euros i, a l'hora de la veritat, gastar o executar-ne només 5 milions. En aquest cas, sempre hi haurà qui digui que plouen milions a Catalunya, en detriment d'altres comunitats; però serà fals, ja que la inversió final pot ser molt inferior a la d'altres territoris, tot i que el pressupost hagués estat superior.

Si prenem com a mostra l'execució del pressupost per a inversions entre 2015 i 2020, comprovarem que Catalunya sempre ha tingut un pressupost superior a Madrid, però una execució real molt inferior (vegeu gràfica).

En el període estudiat, l'execució del pressupost a casa nostra, va ser de només el 66%, tot mantenint l'històric dèficit d'infraestructures del nostre territori.

Catalunya va ser la comunitat de règim comú que menys inversió pública va rebre de l'estat, en relació amb el seu producte interior brut (PIB), la suma de tot el què Catalunya produeix en un any. Sumant tota la inversió estatal, que permet la comparació entre comunitats autònomes, a Catalunya es van executar inversions equivalents a un 2,2% del seu PIB, el percentatge més baix de totes les comunitats i lluny de la

mitjana espanyola, que es va situar en el 3,9% i de la inversió acumulada a Madrid, que va ser d'un 3% del seu PIB (vegeu gràfica basada en els càlculs del Departament d'Economia de la Generalitat amb les dades oficials de la Intervenció General de l'Administració de l'estat (IGAE)). Barcelona i Madrid repeteixen posició respecte a les inversions rebudes entre 2015 i 2018.

En aquest context, els economistes consideren que el que seria ideal és que les infraestructures d'un territori estiguin directament relacionades amb la riquesa (PIB) que s'hi genera. Des d'aquest punt de vista, un projecte com el de l'aeroport del Prat podria actuar com a revulsiu per millorar les ràtios d'inversió a Catalunya.

També hi ha diferència si posem en relació les inversions acumulades entre 2015 i 2020, amb la població de cada comunitat. Catalunya ocupa el dotzè lloc, amb 631 euros invertits per persona; davant la mitjana espanyola de 940 euros; i de Madrid, amb 1.003 euros, tot millorant tres llocs respecte a la situació en la qual es trobava el 2018.

La baixa execució a Catalunya té a veure, en gran part, amb l'estructura organitzativa de l'administració espanyola, que té una presència aclaparadora a Madrid i facilita una execució més àgil dels pressupostos. A Catalunya, en canvi, els retards són molt més freqüents.

Una situació que podria millorar si, com considera la Cambra de Comerç de Barcelona, hi hagués una major descentralització. Per exemple, l'any passat, el pes de les inversions de l'Administració General de l'Estat a Catalunya, essencialment dels ministeris, va representar un 4,9% del total regionalitzable i va beneficiar, una vegada més, la Comunitat de Madrid.

En aquest sentit, també adverteix el Cercle d'Economia, en la seva darrera nota d'opinió que "la capitalitat de Madrid no pot actuar com a aspiradora de recursos de la resta d'Espanya". Un paper desestabilitzador de Madrid com a gran metròpolis, a l'hora del repartiment de les inversions públiques, que creix en paral·lel al moviment de l'Espanya buidada. El PIB de Madrid augmenta en detriment de la resta de comunitats, amb l'excepció de Catalunya, que es manté en uns nivells semblants.

Les dades més recents evidencien que el problema continua existint, l'any 2020, els diners destinats a Catalunya per part de l'Estat equivalen a un 12,6% dels recursos que es poden regionalitzar per comunitats autònomes, mentre que a Madrid hi va anar a parar un 16,2%. Una vegada més, Catalunya va rebre un percentatge inferior al seu pes en el PIB (16,8%) i a la població (19%). En el cas de Madrid, la inversió real de l'any passat va ser la més gran dels últims 6 anys i es va situar en 181 euros per habitant; mentre que a Catalunya va ser de 123 euros i la mitjana espanyola de 159.

Empreses i ciutadans incívics i administració municipal permisiva

Lentament comencem a sortir de la pandèmia que ens ha deixat absències, seqüeles, atur, pobresa, alguns hàbits nous i fal·lera pe recuperar el temps arrabassat.

Entre algunes altres, l'empresa EL GLOVO que, durant la pandèmia i ara, es dedica a gestionar la recollida i lliurament de comandes, especialment gastronòmiques, ha col·laborat a canviar els hàbits dels barcelonins i fa servir uns treballadors en situació de precarietat tot i els considerables guanys obtinguts.

Alguns veïns del barri, que es veuen afectats per aquesta situació, ens han fet arribar unes queixes que reproduïm:

Els veïns que vivim entre els carrers Viladomat, Calàbria i Consell de Cent estem molt indignats i farts de l'empresa EL GLOVO i de l'actitud poc cívica dels seus repartidors que, amb crits, baralles, riures, música a tot volum, consum de begudes alcohòliques i festa al carrer mentre esperen la comanda, fan que les nits, sobretot les nits del cap de setmana, de divendres a dissabte i de dissabte a diumenge, se'ns hagin tornat insuportables a més de generar brutícia.

També cal destacar l'ocupació de l'espai públic de la placeta del carrer Calàbria amb Consell de Cent amb les bicicletes, motocicletes i patinets elèctrics sense guardar distància de seguretat covid ni fer servir mascaretes, cridant les 24 h. del dia.

La vorera de Consell de Cent i l'espai d'urbanisme tàctic queden plens de bicicletes, motos i cotxes que, en engegar, no tenen cura dels vianants que surten dels edificis. El soroll de les accelerades de les motos amb la contaminació acústica que provoquen s'afegeixen a totes les altres fets esmentats que van en detriment de la salut dels que hi vivim.

L'horari de càrrega i descàrrega s'inicia cada dia a les cinc de la matinada, amb soroll i moviment de carros metàl·lics que continua la resta del dia. Mentrestant el repartidors aparquen els seus cotxes en quals privats i zones senyalitzades en groc d'ús de vianants. Aquesta utilització dels quals privats per furgonetes i camions de càrrega i descàrrega no permet que els vehicles dels veïns puguin sortir i entrar dels quals sense problemes.

Per tot el que hem exposat, hem demanat a l'Ajuntament que faci complir la reglamentació i adverteixi i obligui a l'empresa EL GLOVO a complir-la.

A hores d'ara encara esperem que la nostra petició sigui escoltada i dia rere dia seguim patint aquest desgavell.

Paral·lelament, a altres carrers de l'Esquerra de l'Eixample la proliferació

de terrasses que romanen obertes fins a la matinada sense respectar l'horari, disturba el descans de les persones que han de treballar i que amb la calor no poden tenir les finestres obertes pels crits dels que ocupen la via pública a hores intempestives.

Tots els barcelonins sabem que la ciutat té una normativa que obliga a respectar el descans dels ciutadans i a mantenir el soroll controlat. Volem que la nostra administració més propera, l'Ajuntament, se'n faci càrrec i defensi els veïns que religiosament paguen els seus impostos, molt més alts que els de la majoria de ciutats de l'estat, i que la presència de municipals pel barri que controlin aquest desori es faci present. Que aquesta administració deixi de ser tan TOVA amb els incívics i més amigable amb els que els pateixen.

CONSELLS LLUITA NO VIOLENTA

Consell 11. UNITAT, PLANIFICACIÓ I DISCIPLINA NOVIOLENTA

Cada una de les lluites noviolentes o de poder del poble és diferent. I quan estàs amb aquesta gent veus que se senten molt orgullosos de les coses que han inventat. De fet, ens pensàvem que havíem inventat picar pots i paelles des de les finestres a Sèrbia i em vaig desil·lusionar molt quan vaig descobrir que s'havia inventat anys abans a Chile.

Però hi ha coses que són universals i m'agrada posar l'atenció sobre aquestes tres coses que anomenem els principis de l'èxit. Són: unitat, planificació i disciplina no violenta. La unitat és molt important en la lluita no violenta, i probablement el nostre major esforç s'hauria de dirigir en crear unitat. Vam trigar 10 anys en convèncer 18 líders dels partits de la oposició a Sèrbia per unir-se darrera d'un sol candidat a la presidència. Els egipcis, de forma més intel·ligent van trigar només 18 dies en entendre que calia usar només la bandera d'Egipte enlloc de molts símbols individuals. Anem aprenent. La segona cosa molt important és planificar. No existeix cap revolució no violenta espontània que tingui èxit. S'han de planificar esdeveniments, les estratègies i les tàctiques. La gent s'ha d'entrenar. No sortireu a un camp de batalla no violent expasant la vostra gent a l'amenaça sense tenir un pla. Així que centra't a planejar. El tercer, últim però de gran importància és el que anomenem: disciplina no violenta. A diferència de la lluita militar, en una lluita no violenta només guanyarem si us manteniu en la disciplina no violenta. Quantes vegades heu vist una gran manifestació o marxa exitosa de centenars o milers de persones i només hi ha un idiota, o provocador o un borratxo que tira una pedra. I endevina qui surt a la primera pàgina del diari? Aquest noi. Per tant, cal mantenir la disciplina no violenta per tenir èxit.

Seguiu els principis de la lluita no violenta, tingueu una lluita exitosa. Passeu un bon dia!

Prou de desitjar. Feu que passi.

<https://www.youtube.com/watch?v=IAaW7Fl0h0U>

Consell 12. ENFORTIR LA IDENTITAT DE GRUP

Quan observeu les famoses imatges del festival de Woodstock potser per un moment penseu: "Uau, això és un moviment per la pau". Llavors veieu les imatges de protesta arreu d'Europa, contra la guerra d'Irak, contra les mesures d'austeritat, i potser penseu, "Això és una protesta". Què us fa veure de manera diferent la protesta i el moviment? Deixeu que us ho expliqui: la identitat del grup.

Quan l'analitzeu en profunditat veus que la identitat del grup és el que fa que el moviment sigui el que és. Els moviments tenen una sèrie de valors: els ecologistes del món no llençarien brossa pel carrer. Els moviments tenen una sèrie d'hàbits: qui lluita per la pau acostumen a dur el mateix tall de cabell, escoltar la mateixa música... Els moviments comparteixen la cultura de la mateixa manera que s'enfronten al món. Per tal de ser realment eficients heu de construir els elements d'identitat del grup. Quan observeu els moviments de no violència de més èxit veureu que no tant sols comparteixen els valors sinó també la música, la cultura, la manera de comportar-se i allò que defensen.

Construiu el vostre moviment i compartiu la vostra cultura.

Que tingueu un bon dia. Prou de desitjar. Feu que passi.

https://www.youtube.com/watch?v=x7OEMMp_snM

I si parlem de llengua?

- ☉ Sabíeu que Catalunya és un país de poetes? Diuen que és el país del món amb més poetes per Km², tot i que la veritat és que això mai ningú no ho ha comprovat.
- ☉ Sabíeu que el llibre més antic imprès en català que s'ha trobat és un llibre de poesia? Es titula *Trobes en lahor de la Verge Maria*, recull els textos d'un certamen poètic, es va imprimir a València el 1474 i es conserva a la Universitat de València.
- ☉ Sabíeu que les Publicacions de l'Abadia de Montserrat funcionen des del segle XV? Actualment és l'editorial en actiu més antiga del món, tot i que ha tingut alts i baixos i èpoques amb poca activitat.